

Dawda Stichting Gambia

Vrijwilligersproject

Nieuwsbrief 38, december 2020

Corona, het hongervirus?

Het terugkijken naar het bijna afgelopen jaar is weer begonnen, een jaar dat gekenmerkt wordt door de coronapandemie. Wie had begin van dit jaar verwacht dat ic-capaciteit, mondkapjes, anderhalve meter, beperken van sociale contacten, knuffelhonger ons leven zouden gaan bepalen.

Reikhalzend kijken we telkens uit naar de persconferentie van Marc en Hugo; welke beperkingen of vrijheden gaan gelden voor de komende weken. Bij het schrijven van deze nieuwsbrief weet ik nog niet met hoeveel mensen we kerst en oud en nieuw kunnen vieren. Waarschijnlijk is het niet toegestaan om met de hele familie aan te schuiven aan de kerstdis. De folders met kerstgerechten, af te halen of thuis bezorgen, vullen dagelijks onze brievenbussen.

Maar wat als de tafel leeg blijft, niet alleen met kerstmis, maar ook op andere dagen en er geen zicht is op verandering?

In veel landen waar toch al veel problemen waren, door economische en klimaatproblemen, slaat het coronavirus hard toe. De medische problemen van het virus zijn nog redelijk te overzien, maar het virus is in die landen gemuteerd naar het hongervirus. Door het virus verloren miljoenen mensen in één klap hun inkomen. Voor de crisis had men het al niet gemakkelijk, maar nu dreigt uitzichtloosheid.

Gambia is helaas geen uitzondering. Het land is voor een groot deel afhankelijk van toerisme. 60.000 Gambianen zijn werkzaam in deze branche, 600.000 mensen zijn er indirect van afhankelijk. Dit is 25% van de totale bevolking. Voor een groot deel van deze mensen is het inkomen helemaal weggevallen.

Van de een op de andere dag zitten ze zonder geld. Er is geen vangnet zoals bij ons. Geen geld betekent honger en geen geld betekent ook problemen met het betalen van de huur. De toekomst lijkt ineens ver weg, de dag is gevuld met stress, hoe kan ik overleven, hoe kan ik mijn kinderen eten geven, zodat ze niet weer met honger naar bed gaan. In de ziekenhuizen komen steeds meer kinderen met ondervoedingsverschijnselen.

Onlangs sprak ik iemand die net terug is uit Gambia. Hij gaf aan dat veel mensen zijn afgevallen. In sommige compounds wordt 's ochtends een vuurtje aangestoken, maar er wordt niets gekookt. Men wil aan de burens niet laten zien dat geen ontbijt is!

Deze schreiende situatie treffen we aan nabij de kust, het economische en toeristische hart van Gambia. Gelukkig is de situatie in het binnenland, dus ook voor ons dorp Somita, beter. Samen met Wilde Ganzen hebben we voor Somita een project opgezet, zie hiervoor verder in deze nieuwsbrief.

De situatie aan de kust baart ons zorgen en raakt ons diep. Tijdens onze bezoeken aan Gambia blijven we het liefst zo lang mogelijk in Somita en proberen we onze tijd aan de kust te beperken. Wat we wel altijd doen is genieten van een overheerlijke verse juice-sap, van onze vriend David, bij zijn minuscule barretje op het strand. In nieuwsbrief 17, zie www.dawdasg.nl, staat zijn levensverhaal beschreven.

We hebben contact via Whatsapp. Hij heeft al vanaf maart geen inkomen, zijn situatie is echt beroerd. Eind september is hij met zijn familie het huis uitgezet. Gelukkig kunnen zijn vrouw en kind bij vrienden slapen. We hebben lang met elkaar gesproken, zijn diep treurige stem, gevuld met stress en uitzichtloosheid raakt me telkens weer.

David weet dat wij vasthouden aan ons principe, geen hulp aan een individu. Hij vroeg ook niet om hulp. Jullie zullen wel begrijpen dat dit verhaal lang bleef doorwerken. Na overleg binnen onze stichting hebben we David gevraagd op welke wijze we met hem mee kunnen denken, waarop hij met een voorstel kwam. In zijn omgeving zijn veel mensen met honger, gezinnen met kinderen, oudere zieke mensen. Zijn voorstel was om grote zakken rijst, olie en uien te kopen en dit uit te delen. Omdat we David kennen en vertrouwen zijn we hiermee akkoord gegaan. We hebben inmiddels al 3 keer een bedrag aan hem overgemaakt, waarmee hij voor meer dan 150 gezinnen eten heeft kunnen kopen. De foto's welke we van hem krijgen laten vele blijde gezichten zien. Zieke mensen krijgen van hem wat geld toe gestopt. Hij kan zelf ook eten kopen en we hebben we geld gegeven om een onderkomen voor hem en zijn gezin te huren. Zo is er onverwacht een nieuw project ontstaan, gebaseerd op vertrouwen, opgebouwd door jarenlang contact en respect over en weer, gebaseerd op gelijkwaardigheid.

Geld als noodhulp, geen hulppakketten, maar zelf laten beslissen hoe dit in te zetten. Het geeft de mensen eigenwaarde. We willen dit voorlopig blijven continueren, dankzij diverse donateurs wordt dit mogelijk gemaakt. Mocht jullie voor dit specifieke doel een donatie willen doen, dan graag o.v.v. Juiceman Project. Wie weet of we samen met David in de toekomst nog andere projecten kunnen opzetten om de zelfredzaamheid te bevorderen.

In de binnenlanden van Gambia is de situatie gelukkig beter. In tegenstelling tot de stad heeft men tuinen waar voedsel wordt verbouwd. Tuinen zijn supermarkten voor de dorpen. Rijst, uien en olie zijn het hoofdbestanddeel van het dagelijkse voeding. De schrale Gambiaanse grond levert echter te weinig van deze producten op, waardoor een deel geïmporteerd moeten worden. Door de coronacrisis stegen de prijzen van deze artikelen.

Samen met Wilde Ganzen en het VDC van Somita hebben we het Somita Foodproject opgezet. Het project hebben we in onze vorige nieuwsbrieven uitvoerig beschreven. De doelstelling was om de voedselprijzen op het niveau van voor de crisis te houden, de kippenproductie van de kippenfarm te verhogen en voor de toekomst een voedselzekerheid te creëren door het kopen van goede zaden en mest voor de tuinen. Het project bevindt zich in de afrondende fase en is erg succesvol. Er is een "community foodshop" geopend, waar men de rijst, uien en olie kan kopen. Bijzonder is dat het VDC (Village Development Comite, vergelijkbaar met gemeente-bestuur) mensen welke door omstandigheden onvoldoende geld hebben een reductie kan geven. Hiervoor kan het spaargeld van andere projecten worden gebruikt. Dit project heeft de sociale cohesie in het dorp een extra impuls gegeven.

Samen met de mensen van Somita gaat onze dank uit naar Wilde Ganzen".

Een royale donatie van een sponsor gaf ons de mogelijkheid om extra zaden en meststoffen te kopen, hiervoor verwijs ik graag naar onze website.

Dit jaar hebben we helaas geen bezoek gebracht aan Somita. Onze voorjaarsreis hadden we al geboekt, diverse sponsors zouden samen met ons mee gaan. De bedoeling was om het cookstove / pelletproject op te starten en de eerste contouren uit te werken voor Eye-project. Ook het najaarsbezoek ging niet door. We hopen dat we in het voorjaar weer kunnen afreizen naar Gambia.

De zelfredzaamheid in Somita is groot, de lopende projecten worden goed beheerd. De eerste plannen voor nieuwe projecten worden weer uitgewerkt, waarbij we ons in eerste instantie met name gaan richten op de verdere ontwikkeling van de jeugd in Somita. Ricardo, zie onze site, is hiervoor de initiatiefnemer. We zijn erg blij dat Ricardo dit wil oppakken, samen met onze jeugdige vrienden uit Somita, Bakary en Ismael.

Wij danken alle gulle gevers voor hun bijdragen en hopen ook in de toekomst weer een beroep op jullie te mogen doen. Alle bijdragen zijn van harte welkom op rekening NL53ABNA0561525234, t.n.v. Dawda Stichting Gambia. Onze stichting heeft de ANBI-status, waardoor giften binnen de fiscale spelregels aftrekbaar zijn. Kijk ook eens naar onze site: WWW.DAWDASG.NL. Deze site wordt dagelijks bijgewerkt en geeft een goed beeld over alle ontwikkelingen in Somita.

0485 – 540740 / 0637470520

e_corstjens@hotmail.com/ dawdasg@gmail.com/ WWW.DAWDASG.NL ,

Facebook Dawda stichting Gambia

Eric en Mariëtte Corstjens

René van Steen

Peter Janssen.